

ОБРЪЩЕНИЕ КЪМ БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ОТ ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА СЪЮЗА НА ВЕТЕРАНИТЕ ОТ ВОЙНИТЕ НА БЪЛГАРИЯ

Скъпи сънародници,

Съюзът на ветераните от войните на България е на възрастта на Третата българска държава. Като една от най-масовите всенародни, родолюбиви организации, той обединява в себе си хората, воювали за освобождението и възстановяването на своята България, проливали кръвта си за съединение на българския народ в границата на новата държава, воювали за защита на прогреса в света.

Във войните на България участват милиони сънародници. Стотици хиляди от тях не се завърнаха в родното огнище, под бащината стряха, оплаквани ежечасно от своите майки и близки. Те преминаха в друг полк – полка на безсмъртните. Техните образи, като светци и днес са окачени на стените в българските домове, за тях песни се пеят, за тях са написани най-вълнуващи книги, създадени са най-силно въздействащи художествени произведения. Имената им са изписани на паметници, не само у нас, но и в много други европейски страни. За тях свещи се палят. Те са постоянни „участници“ в ритуалите при честване на официалните ни празници. Пред тяхната саможертва бойните ни знамена се прекланят, фойерверки осветяват родното небе и маршови песни озвучават простора. Тяхната жертва е здравата основа на отечеството ни, в което са нашите истински, постоянни животворни корени.

Уважаеми ветерани. Бъдете горди. Вие сте златен фонд на българската нация. Малко са тези, които на практика, с оръжие в ръка, с ясна мисъл и готовност да дадат живота си за доброто на своя народ, за своите семейства, за бъдещите поколения на страната. Вие сте гордостта на нацията ни. Вие сте представители и на онези, които не се завърнаха от фронта. Бъдете живи и здрави за радост на всички. Вашите имена остават записани във вечната книга на България. От сърце ви пожелаваме дълги и спокойни старини.

За грижите, които се полагат към нас, ветераните от войните, ние от сърце благодарим на нашите близки. Те ни даряват с внимание, което сгрыва нашите сърца. Техните усмивки за нас са живителни. Те лекуват нашата старческа немощ. Бъдете благословени, наши деца.

С особено чувство на благодарност се обръщаме към българската държава, към държавното ръководство и държавните институции, и особено към Министерството на отбраната. Въпреки изключителните трудности на днешното време, вие не забравяте ветераните – живите и мъртвите, българските граждани, които с оръжие в ръка възстановиха, укрепиха и защитиха родната земя.

За да я има България ветераните и символите на бойното ни величие са основата на българския дух.

Съюзът на ветераните от войните като организация е силен, спокоен и жизнено активен, уверен в подкрепата, която постоянно получава от обществените организации, от сродните военнородолюбиви организации. Ние се прекланяме пред нашия народ, неговите сдружения и отново заявяваме, че за нас като съюз българската бойна слава и патриотизъм са водещото начало.

На фронта в последната за България война бяхме над 350 хиляди, сега сме около 3 хиляди. Но ние представляваме всички, и от името на живите, на загиналите и починалите, днес на нашият конгрес говорим: „Ние воювахме за България, но не за тази България която е мащеха за част от българския народ. Ние не воювахме за демократична държава, която днес е определена като „скъпо струващо удоволствие“. Ние не воювахме за партии и партийни величия. Ние воювахме съвместно с целият свят да спрем фашизма, да не позволим на Хитлер да реализира своите планове за световно господство. Победихме и осигурихме единна Европа. Спасихме културата и осигурихме развитието на човечеството. Днес някои пропускат това. Възхваляват Деня на Европа, забравяйки тези, които загинаха във войната, за да осигурят този ден на Европа.

Съюзът на ветераните от войните провежда своя Десети конгрес в тревожно за България и за света време. Правят се опити за ускорена промяна на параметрите и характеристиките на всички основополагащи се закономерности на човешкото битие, на общественото устройство и на моралните устои на човешките взаимоотношения. Нарушена е ценностната система.

В България съществува демографски срив, икономическо изоставане, духовен упадък, увеличена неграмотност и бездуховност, военно противопоставяне.

Драстичното неравенство раздира обществото и го води към разпад. Осакатеният живот на милиони не е само и просто социален, а цивилизационен проблем, който може да изтрие България от съвременната карта на света. Българската държава е с ерозирани социални, образователни и културни функции, с нарушени принципи в съдебната система.

Днес обстановката е предвоенна. Няма реален и национален отговор защо ни е днес война, кому е нужна тя, кой ни застрашава? Онова, което ни застрашава е разрухата и виновните за нея. Деца наши, мислете, спрете военнoлюбците.

Настойчиво се иска и лицемерно се говори за разполагане на НАТОвски войски у нас за защита. Кой и от кого ще ни защитава. Подготвя се нова, гореща война в която България да бъде преден боен пост. Българи, държавни ръководители, не допускате това. Не принуждавайте историята да ви осъди. Бъдете далновидни.

Особено тревожна е политиката по отношение на Русия. Русия – това е една от най-старите български традиции, български очаквания и реална помощ. Хилядолетната ни близост се основава на славянския ни корен, християнска религия и териториалното ни съседство. Възстановена е България, след почти 500 години чуждо господство, със саможертвата на хиляди български и десетки хиляди руски воители. В коя област държавното ни развитие руската помощ не е била основна. Всичко това не означава, че признателността към Русия трябва да бъде за сметка на други народи и държави. Българският народ много векове е определял и предавал от поколение на поколение вярно по достойнство отношението към другите народи.

Всичко това непосредствено рефлектира върху дейността на Съюза и на неговите членове.

Ние сме за Европейския съюз, но при национално единство и национален суверенитет. Ние сме за приемане на историята ни, каквато е била – с ясна, определена характеристика. И нека положителното от различните ни исторически периоди се утвърждава. Войната срещу миналото обременява настоящето и травмира бъдещето. Националното за нас е онова, което облагодетелствува народа, а не онова което продължава да обогатява незначителна част от населението. Бедността не ражда демокрация.

Днес, в това трудно и съдбовно време, вие които сте на кормилото на държавния кораб – не определяйте посоката на движение под финансовия натиск на чужди господари.

Потомци на велики българи, не допускайте този народ да бъде лишен от своя територия и от своя държава. Не допускайте опетняването на българската чест, пред която чуждестранни бойни знамена са свеждани и държавни глави поклон са правили. Не допускайте „славата ни, която се носи от урва на урва и от век на век“ да се забрави и изчезне. Помнете предателството не е нашата кръв и плът. Пренасяйте във времето не само делата ни, но и завета ни. Това нека бъде вашият „воински“ дълг.

Нека любовта към родината има реални измерения, а не фалшиви декларации. Любовта към родината се доказва с реални дела, а не с обещания. Без народ няма Родина, без територия няма държава.

И днес потомците на прокудените по света обичат България, страдат за България, гордеят се с България и се наричат българи, независимо в коя част на планетата живеят и работят. Не им отнемайте България, не ги лишавайте от радостта, от гордостта, от мечтите за България.

Воювайки ние мислехме за вас, все още неродените и това ви завещаваме днес. Нашият призив към вас е: „Всяко българско семейство, всеки български гражданин е потомък на ветеран от войните. Всеки човек има свое място и своя мисия в живота. Основното в тази мисия да бъдат интересите на България и на българския народ. От всички нас зависи просперитета и бъдещето на Родината.“

Да изпълним достойно своя свещен дълг!
Да живее България!

(Обръщението е прието на Десетия конгрес на Съюза на ветераните от войните на България, проведен на 22 и 23 юни 2016 г. в София)